

*Петриченко Є. О. – студентка 2 курсу
Науковий керівник – Яценко О. В., д.е.н., професор
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького*

ЗАЛУЧЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА ШЛЯХОМ ВИПУСКУ ОБЛІГАЦІЙ

Будь-яке підприємство в своїй діяльності рано чи пізно стикається з проблемою необхідності залучення коштів із зовнішніх джерел. Одним із варіантів зовнішнього фінансування підприємства є розміщення власних облігацій. Закон України «Про цінні папери і фондовий ринок» дає наступне визначення облігаціям: «це цінний папір, який засвідчує внесення її власником грошей, що визначає відношення позики між: власником облігації і емітентом, підтверджуючи зобов'язання емітента повернути власнику облігації її номінальну вартість, в передбачених умовами розміщення облігацій термін, і виплатити дохід по облігаціях, якщо інше не передбачене умовами розміщення» [1].

Важливою особливістю облігації є те, що вона завжди випускається на певний термін, а також, на відміну від акцій, не дає право голосу в управлінні, крім того існують і певні обмеження. Для акціонерних товариств вартість всіх випущених облігацій не має перевищувати вартості статутного капіталу або величини забезпечень наданих третім особам, але випускатися вони можуть підприємствами усіх форм власності. Та найчастіше цим користуються великі підприємства з достатньо високим рівнем репутації та кредитоспроможності. Звичайно тільки в цьому випадку можна бути на 100% впевненим в успішному розміщенні своїх цінних паперів на ринку.

Облігації мають власну класифікацію залежно від різних ознак: іменні та на пред'явника; документарні та бездокументарні; процентні, цільові, дисконтні та конвертовані. Не зважаючи на всю цю різноманітність, до переваг емісії облігацій будь-якого виду можна віднести:

- Диверсифікацію вкладів, зокрема кредиторів;
- Залучення коштів здійснюється на довгостроковий період;
- Податкові переваги, оскільки проценти за облігаціями відносяться на зменшення оподаткованого доходу емітента;
- Порівняно з акціями, облігації є менш ризиковим об'єктом вкладення коштів для інвесторів.

Звичайно що у використанні облігацій для фінансування потреб підприємства є і певні мінуси: порівняно високий рівень накладних витрат, пов'язаних із випуском облігацій, а також ризик сплати завищених; через значну кількість держателів облігацій і широку географію їх знаходження, можуть виникнути труднощі ведення переговорів з капіталодавцями у разі необхідності пролонгації строків погашення. У разі невиконання чи несвоєчасного виконання емітентом зобов'язання щодо виплати доходів по процентних облігаціях чи погашення зазначеної в облігації суми у визначений строк, стягнення відповідних сум провадиться примусово судом або господарським судом [2].

Цікавою ознакою облігацій також є те, що на відміну від акцій, їх курс може збігатися з номінальною вартістю, бути вищою чи навіть меншою. Очевидно, що якщо курс буде вищим, то підприємство-емітент отримуватиме дохід. Дохід по облігаціям виплачується відповідно до умов їх випуску, що є досить явним фактом.

Групуючи всю вищенаведену інформацію, можна сказати, що облігації – це по суті такі боргові зобов'язання позичальника перед кредитором, що включають: періодичні платежі, продаж на початку за зниженою ціною та виплата номіналу при настанні строку її погашення, або ж продаж з дисконтом чи премією для облігацій комбінованого типу [3]. Якщо говорити про складність випуску облігацій, то цей процес досить трудомісткий, але безсумнівно, дуже вигідний. В багатьох країнах європейського союзу уряди навіть рекомендують вдаватися до цього інструменту залучення коштів.

Отже, випуск облігацій є чудовим варіантом залучення коштів для будь-якого підприємства. Цей процес доступний,

а також не має значних обмежень. Звичайно існують свої певні переваги та недоліки їх випуску, але, підходячи до цієї справи відповідально, неодмінно можна отримати для себе зиск.

Література:

1. Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва: Навч. посіб. / В. В. Петрушевська, П. П. Можаровська, С. С. Настюк – Донецьк: ДонДУУ, 2011. – 318 с.
2. Ахметов А. Г. Економіка підприємств агропромислового комплексу / А. Г. Ахметов, 2014. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://stud.com.ua/49250/ekonomika/ekonomika_pidpriyemstv_agropromislovogo_kompleksu
3. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: Навч. Посіб. / О. О. Терещенко – К.: КНЕУ, 2003. – 554 с.

*Л. Ю. Піднебесна – студентка 2 курсу ННІ Економіки і права
Науковий керівник – к.е.н., доцент В. Г. Уманська
Черкаський національний університет ім. Богдана Хмельницького*

ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Економічний аналіз як система внутрішньовиробничого управління має цілеспрямований підхід до вирішення головного завдання – створення та виробництва високоякісної, конкурентоспроможної продукції з мінімальними витратами для отримання заздалегідь визначеного прибутку (стабільного, максимального тощо) [1, с. 8].

Економічний аналіз являє собою об'єктивно необхідний елемент управління виробництвом, систему спеціальних знань про методи дослідження. Важливий для розробки